

Motion till riksdagen

1989/90:Ub222

av Anita Jönsson (s)

Elever med dyslexi (ordblindhet)

Många personer i vårt samhälle har stora läs- och skrivsvårigheter på grund av dyslexi, tidigare benämnt ordblindhet.

Dyslexi innebär svårigheter vid läsning och skrivning, speciellt gällande stavning. Dessa problem drabbar elever med normal skolgång utan tecken på svaghet i andra ämnen. Läs- och skrivförmågan är betydligt nedsatt i förhållande till intelligensen. Många elever med dyslexi går därför ut skolan med mycket sämre betyg än de skulle behövt ha om deras problem diagnostiserats som dyslexi och hänsyn tagits till detta handikapp vid bedömning av prov och vid betygsättning.

Denna ofta missvisande bedömning kan bli helt avgörande för fortsatta studier och yrkesval och då omintetgöra elevens framtid. I en "skola för alla" är det oerhört viktigt att alla elever oavsett handikapp och förmåga får en korrekt och rättvis bedömning vid prov och betygsättning.

Tidigare fanns i LGR 69 riktlinjer för lärarna att gå efter vid bedömningarna. Dessa riktlinjer är nu borttagna och lämnar vägen öppen för godtycklig och inkonsekvent bedömning av elever med läs- och skrivsvårigheter. Det är ytterst viktigt att det blir en rättvis bedömning vid betygsättning, trots elevens dåliga läs- och stavningsförmåga, att man får rätt till skrivhjälp vid prov, att man får rätt till läshjälp av uppgifterna vid provtillfällena och att man får rätt till muntlig redovisning istället för skriftlig.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av anvisningar och riktlinjer för lärare så att elever med dyslexi får likvärdig hjälp, bedömning och betygsättning över hela landet.

Stockholm den 22 januari 1990

Anita Jönsson (s)